

การเปรียบเทียบความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแก่ง“วิทยสถาวร” สอนโดยใช้วิธีการสอนอ่าน
แบบบูรณาการของเมอร์ดีค (MIA) กับการสอนแบบปกติ

A Comparison of Developing English Reading Comprehension Ability of
Mathayomsuksa 5 at Klaeng “Wittayasathaworn” School Between
a Group Instructed by Using the Murdoch Integrated Approach
(MIA) and Those Instructed by Using Traditional Approach

อนรรักษ์ ดวงละม้าย*, อรุณช ลิ้มตศิริ

Anurak Duanglamai, Oranuch Limtasiri

สาขาวัตกรรมการหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร 10240
Innovative Curriculum and Learning Management, Faculty of Education, Ramkhamhaeng University,
Bangkok 10240 Thailand

*Corresponding author E-mail: duanglamaiben@gmail.com

(Received: September 20 2022; Revised: December 6 2022; Accepted: December 7 2022)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแก่ง“วิทยสถาวร” โดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดีค (MIA) กับการสอนแบบปกติ (2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแก่ง“วิทยสถาวร” ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดีค (MIA) และ (3) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแก่ง“วิทยสถาวร” ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้วิธีการสอนแบบปกติ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแก่ง“วิทยสถาวร” ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) จำนวน 2 ห้องเรียน ซึ่งแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้อง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/8 และกลุ่มควบคุม 1 ห้อง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/9

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ (1) แผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดีค (MIA) จำนวน 4 แผน (2) แผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ จำนวน 4 แผน และ (3) แบบทดสอบปรนัย ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.83 และใช้ค่าสถิติพื้นฐาน ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบค่า t-test

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า

(1) นักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดีค (MIA) มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ หลังเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

(2) นักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดีค (MIA) มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

(3) นักเรียนได้รับการเรียนรู้ด้วยการสอนแบบปกติ มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : การอ่านเพื่อความเข้าใจ, ความสามารถในการอ่าน, เมอร์ดีค

Abstract

The purpose of the research were to (1) compare English reading comprehension capability of Mathayomsuksa 5 at Klaeng “Wittayasathaworn” School between a group instructed by using the Murdoch integrated approach (MIA) and those instructed by using the traditional approach, (2) compare English reading comprehension capability of Mathayomsuksa 5 at Klaeng “Wittayasathaworn” School before and after by using the Murdoch integrated approach (MIA) and (3) compare English reading comprehension capability of Mathayomsuksa 5 at Klaeng “Wittayasathaworn” School before and after by using the traditional approach.

The sample in this research consisted of two classrooms of Mathayomsuksa 5 at Klaeng “Wittayasathaworn” School in the first semester of the academic year 2022 by simple random sampling. The first classroom was M.5/8 designed as the experiment group and instructed by using Murdoch integrated approach (MIA). The second classroom was M.5/9 designed as the control group and instructed by using traditional approach.

The instrument used in research consisted of (1) 4 reading comprehension lesson plans using the Murdoch integrated approach (MIA), (2) 4 reading comprehension lesson plans using the traditional approach and (3) an achievement test with reliability of 0.83. The data collected were analyzed in term of mean and standard deviation. The t-test was employed to test hypothesis.

The result of the study were as follows:

1. The English reading comprehension capability of Mathayomsuksa 5 at Klaeng “Wittayasathaworn” School instructed by using the Murdoch integrated approach (MIA) was higher than those instructed by using the traditional approach were significantly different at the .05 level.
2. The English reading comprehension capability of Mathayomsuksa 5 at Klaeng “Wittayasathaworn” School instructed by using the Murdoch integrated approach (MIA) before and after were significantly different at the .05 level.
3. The English reading comprehension capability of Mathayomsuksa 5 at Klaeng “Wittayasathaworn” School instructed by using the traditional approach before and after were significantly different at the .05 level.

Keywords : reading comprehension, reading skill, Murdoch

บทนำ

ในยุคที่โลกกว้างขึ้น ภาษาจึงเป็นสิ่งที่จำเป็นและสำคัญอย่างยิ่งที่จะต้องเรียนรู้ เนื่องจากเป็นเครื่องมือที่ต้องใช้ทั้งในด้านการสื่อสาร การศึกษา การประกอบธุรกิจ หรือแม้แต่เสริมสร้างความเข้าใจทางด้านวัฒนธรรมและทัศนวิสัยของสังคมโลก ส่งผลให้ค่านึงถึงวัฒนธรรมและมุมมองของโลกที่มีความหลากหลาย เพื่อให้ได้มาซึ่งมิตรภาพและความร่วมมือกันระหว่างประเทศ พัฒนาให้นักเรียนให้รู้ตนเองและเข้าใจผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และตระหนักถึงความสำคัญของปัจจัยสิ่งแวดล้อมได้แก่ ภาษา วัฒนธรรม ประเพณี สังคม เศรษฐกิจ การเมืองการปกครอง มีทัศนคติที่ดีในการใช้ภาษา และใช้ภาษาในการสื่อสาร เพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีและเข้าถึงความรู้ต่าง ๆ ได้อยู่เสมอ (กระทรวงศึกษาธิการ พุทธศักราช 2551: 220) ยิ่งไปกว่านั้น ปัจจุบันนี้ความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีทำให้โลกมีวิวัฒนาการและการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง มนุษย์สามารถติดต่อสื่อสารกันได้อย่างรวดเร็วและง่ายดายขึ้น ปฏิเสธไม่ได้เลยว่าไทยประเทศก็ได้รับผลกระทบดังกล่าว อีกทั้งข้อมูลต่าง ๆ ยังคงเป็นภาษาอังกฤษอีกด้วย เพราะฉะนั้นแล้วประเทศไทยจึงควรเร่งพัฒนา แก้ไข และปรับเปลี่ยนให้ประชากรมีศักยภาพมากพอต่อความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยี (ณิชา ชินธามัน และคณะ, 2560: 3)

ในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนั้น ทักษะหนึ่งที่ต้องจำเป็นอย่างยิ่งและมีความสำคัญในยุคข้อมูลดิจิทัล คือ ทักษะการอ่าน เนื่องจากการอ่านเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง จากสื่อสิ่งพิมพ์หรือสื่อเทคโนโลยี อาทิเช่น หนังสือพิมพ์ วารสาร และอินเทอร์เน็ต เป็นต้น การที่จะสามารถรับสารจากแหล่งสื่อสารเหล่านี้ได้ต้องอาศัยทักษะการอ่านทั้งสิ้น (สุภาพร ดาตะ, 2560: 11) ซึ่งสอดคล้องกับ สุมาลี เพชรคง (2561: 1) กล่าวว่า การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญในการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นทักษะหนึ่งระบุไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 อย่างชัดเจนว่ามีความสำคัญและประโยชน์อย่างมากในการแสวงหาความรู้ของนักเรียน เพราะนักเรียนมีโอกาสใช้ทักษะการอ่านมากกว่าทักษะอื่น ๆ ซึ่งเป็นพื้นฐานอันสำคัญที่จะช่วยให้นักเรียนสามารถค้นคว้าและเพิ่มเติมความรู้ต่าง ๆ ในอนาคต

การอ่านเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และนั่นคือเหตุผลที่สำคัญอย่างยิ่งในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งต้องใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาเพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาทักษะการอ่าน นักวิจัยพบว่า มีค่าสหสัมพันธ์สูงระหว่างการอ่านและผลสัมฤทธิ์ทางด้านวิชาการ หรืออาจกล่าวได้ว่า นักเรียนที่อ่านเก่งจะประสบความสำเร็จในการศึกษา และถ้าปราศจากความเข้าใจ การอ่านจะเป็นเพียงการอ่านคำในหน้าหนังสือจากซ้ายไปขวาเพียงเท่านั้น ทั้งนี้ผลรายงานจาก PISA ยังแสดง

ให้เห็นว่า ความสามารถในการอ่านของนักเรียนไทยยังต้องได้รับการพัฒนาให้มากขึ้น เนื่องด้วยประเทศไทยได้ถูกจัดอันดับไว้ที่ 441 จากทั้งหมด 570 ประเทศ สิ่งที่จะต้องใช้ในการพัฒนา คือ การมุ่งเน้นกลยุทธ์ในการอ่าน ได้แก่ การอ่านอย่างคร่าว ๆ การหาใจความสำคัญของเรื่อง การใช้คำอ้างอิง การสรุปอ้างอิง การกล่าวใหม่และทัศนคติของผู้เขียน หรือวัตถุประสงค์และแนวโน้มของเรื่อง (ไกรคุง อ้นคมกุล, 2558: 232) เพราะฉะนั้นครูผู้สอนภาษาอังกฤษจึงต้องพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนสามารถนำเอาความรู้ ประสบการณ์ และทักษะต่าง ๆ ที่ได้รับการสอน ผักผ่อนและถ่ายทอดไปประยุกต์ใช้สถานการณ์จริงได้ด้วยตนเอง นักเรียนที่มีทักษะการอ่านที่ดีย่อมมีสัมฤทธิ์ผลในการศึกษาสูง เมื่อพัฒนาทักษะการอ่านจนใช้การได้แล้วนั้น ทักษะนี้จะยังคงอยู่กับตัวนักเรียนผู้นั้นไปตลอด และทำให้ความสามารถที่จะเพิ่มพูนความรู้ด้วยตนเองได้ ดังนั้นทักษะการอ่านถือว่าเป็นทักษะที่เป็นเป้าหมายสำคัญยิ่งของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ (กมลวรรณ โคตรทอง, 2557: 2)

จากรายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินักเรียนขั้นพื้นฐาน (O-NET) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2564 ชี้ให้เห็นว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนแก่ง “วิทยสถาวร” มีผลคะแนนเฉลี่ย 31.96 ซึ่งสูงกว่าระดับประเทศที่มีค่าเฉลี่ย 25.56 ในทางกลับกันเมื่อเทียบกับขนาดโรงเรียนใหญ่พิเศษระดับเดียวกันแล้วโรงเรียนแก่ง “วิทยสถาวร” ยังคงมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่า (งานวัดผลทางการศึกษาโรงเรียนแก่ง “วิทยสถาวร”, 2564) โดยเฉพาะมาตรฐานการเรียนรู้ ต. 1.1 ที่เน้นการตีความจากการฟังและการอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ จึงเป็นเหตุให้ผู้วิจัยเห็นถึงความสำคัญในการพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม 1 ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแก่ง “วิทยสถาวร” ด้วยการเสาะหาวิธีการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ต็อค (MIA) กล่าวคือ เป็นการพัฒนาความสามารถทางด้านการคิดของนักเรียนอย่างเป็นขั้นตอน โดยที่นักเรียนจำเป็นต้องใช้ความรู้ความเข้าใจคำศัพท์และความรู้ความจำ เพื่อจัดระบบข้อมูลผ่านการคิดวิเคราะห์ คือ สามารถแยกย่อยรายละเอียดของข้อมูลหรือวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคำถามกับคำสรรพนามได้ ตลอดจนจัดแปลง ปรับเปลี่ยน หรือเสริมเติมแต่งความรู้ในรูปแบบใหม่ เป็นการขยายความรู้สู่สถานการณ์ใหม่ตามกระบวนการอ่านเพื่อความเข้าใจ

จากการศึกษาค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สามารถกล่าวได้ว่า วิธีการสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ต็อค (MIA) เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ช่วยกำจัดการนำเนื้อหาหน่วยขณะอ่าน ทั้งยังช่วยให้นักเรียนใช้ทักษะในการสื่อความหมายตลอดเวลา จึงส่งผลให้นักเรียนตระหนักความสามารถและคุณค่าของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับ นราธิป เอกสินธุ์ (2557) ได้ทำการศึกษาการใช้

รูปแบบสอนของเมอร์ต็อค (MIA) บูรณาการกับสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นในการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความพึงพอใจต่อวิธีการสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ต็อค (MIA) ในระดับมากที่สุด

ด้วยเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงได้เล็งเห็นถึงประโยชน์ของการพัฒนาทักษะการอ่าน จึงได้ออกแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ต็อค (MIA) เพื่อแก้ไขปัญหาและทำการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจระหว่างกลุ่มที่สอนโดยใช้วิธีการอ่าน สอนตามแนวคิดของเมอร์ต็อค (MIA) และการสอนแบบปกติของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแก่ง“วิทยสถาวร” เพื่อพัฒนาให้นักเรียนมีทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ ผ่านกระบวนการ คิดวิเคราะห์และแก้ไขปัญหาการอ่านได้ด้วยตนเองจากการมีส่วนร่วม ในกิจกรรม ซึ่งจะเป็ประโยชน์ต่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแก่ง “วิทยสถาวร” ที่สอนโดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ต็อค (MIA) กับการสอนแบบปกติ
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแก่ง “วิทยสถาวร” ก่อนเรียนและหลังเรียน ที่สอนโดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ต็อค (MIA)
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแก่ง “วิทยสถาวร” ก่อนเรียนและหลังเรียน ที่สอนโดยใช้วิธีการสอนแบบปกติ

สมมติฐานของการวิจัย

1. นักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ต็อค (MIA) กับการสอนแบบปกติ มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจแตกต่างกัน
2. นักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ต็อค (MIA)
3. นักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยใช้วิธีการสอนแบบปกติ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแก่ง“วิทยสถาวร” สอนโดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ต็อค (MIA) กับการสอนแบบปกติ มีรายละเอียด ดังนี้

ประชากร ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแก่ง“วิทยสถาวร” ซึ่งศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 156 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแก่ง“วิทยสถาวร” ซึ่งศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 2 ห้องเรียน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้อง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/8 และกลุ่มควบคุม 1 ห้อง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/9

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ วิธีการจัดการเรียนการสอน 2 รูปแบบ ได้แก่ วิธีการสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ต็อค (MIA) และการสอนแบบปกติ

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบวิธีการสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ต็อค (MIA) และการสอนแบบปกติ มีจำนวนอย่างละ 4 แผน ทั้งหมด 4 เรื่อง ซึ่งเป็นเนื้อหาจากหนังสือ New Weaving It Together 2 สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งเน้นพัฒนาทักษะการอ่านและเขียน ผ่านการพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้แบบมาตรฐานวัดประมาณค่า 5 ระดับ ของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน โดยมีผลการประเมินดังนี้

แผนการเรียนรู้ตามรูปแบบวิธีการสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ต็อค (MIA)

แผนการเรียนรู้ที่ 1 Right Brain, Left Brain
มีค่าความเหมาะสมเฉลี่ย 4.65

แผนการเรียนรู้ที่ 2 Let's Face It
มีค่าความเหมาะสมเฉลี่ย 4.73

แผนการเรียนรู้ที่ 3 Eating Potatoes
มีค่าความเหมาะสมเฉลี่ย 4.75

แผนการเรียนรู้ที่ 4 Bugs, Rats, and Other Tasty Dishes
มีค่าความเหมาะสมเฉลี่ย 4.77

แผนการเรียนรู้แบบปกติ

- แผนการเรียนรู้ที่ 1 Right Brain, Left Brain
มีค่าความเหมาะสมเฉลี่ย 4.27
- แผนการเรียนรู้ที่ 2 Let's Face It
มีค่าความเหมาะสมเฉลี่ย 4.12
- แผนการเรียนรู้ที่ 3 Eating Potatoes
มีค่าความเหมาะสมเฉลี่ย 4.08
- แผนการเรียนรู้ที่ 4 Bugs, Rats, and Other Tasty Dishes
มีค่าความเหมาะสมเฉลี่ย 4.05

2. แบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านก่อนเรียนและหลังเรียนจำนวน 40 ข้อ ซึ่งผ่านการตรวจสอบหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของจุดประสงค์การเรียนรู้กับแบบทดสอบแต่ละข้อ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน โดยมีค่าความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 ทุกข้อ ค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.33-0.74 ค่าอำนาจจำแนก (r) 0.2 ขึ้นไป และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งหมดของข้อสอบเท่ากับ 0.83

การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล มีขั้นตอนดังนี้

1. นำแบบทดสอบให้นักเรียนกลุ่มทดลองที่สอนโดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ต็อค (MIA) และกลุ่มควบคุมที่สอนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ ทดสอบก่อนเรียน

2. ดำเนินการจัดกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างไว้สำหรับกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ต็อค (MIA) และกลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ

3. เมื่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเสร็จสิ้นตามแผนการจัดการเรียนรู้แล้ว จากนั้นนำแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียน ไปให้นักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ต็อค (MIA) และกลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติเรียน

4. นำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จากแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และการทดสอบค่า t-test เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน

ผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถสรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ หลังเรียนของ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig
กลุ่มทดลอง	39	33.36	2.444	7.826	.000
กลุ่มควบคุม	39	26.49	4.909		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนของกลุ่มทดลอง เท่ากับ 33.36 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนของกลุ่มควบคุม เท่ากับ 26.49 ซึ่งมีค่าความแตกต่าง เท่ากับ 6.87 ซึ่งเห็นว่า

กลุ่มทดลองมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 2 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ก่อนเรียนและหลังเรียนของ กลุ่มทดลอง

กลุ่มทดลอง	N	$\bar{X}$	S.D.	t-test	Sig
ก่อนเรียน	39	10.03	1.662	42.219*	.000
หลังเรียน	39	33.36	2.444		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนของกลุ่มทดลอง เท่ากับ 10.03 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 33.36 ซึ่งมีค่าความแตกต่าง เท่ากับ 23.33 ชี้ให้เห็นว่า กลุ่มทดลอง

มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 3 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มควบคุม

กลุ่มควบคุม	N	$\bar{X}$	S.D.	t-test	Sig
ก่อนเรียน	39	26.49	1.797	20.589*	.000
หลังเรียน	39	10.08	4.909		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 3 พบว่า คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนของกลุ่มควบคุม เท่ากับ 10.08 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 26.49 และมีความแตกต่าง เท่ากับ 16.41 ชี้ให้เห็นว่า กลุ่มควบคุมมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ต็อค (MIA) มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ หลังเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. นักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ต็อค (MIA) มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้โดยใช้การสอนแบบปกติมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลจากข้อค้นพบได้ว่า นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ต็อค (MIA) มีผลการทดสอบหลังเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยการสอนแบบปกติ แสดงให้เห็นว่าวิธีการสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ต็อค (MIA) มีประสิทธิภาพสูงกว่าการสอนแบบปกติ สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ข้อที่ 1 ว่านักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม จะมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่แตกต่างกัน เนื่องด้วยวิธีการสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ต็อค (MIA) ส่งเสริมให้นักเรียนได้รู้จักฝึกหัดความเข้าใจจากระดับง่ายไประดับยากตามกระบวนการ

ขั้นตอน ตลอดจนกิจกรรมยังช่วยให้นักเรียนได้ฝึกคิดวางแผนอย่างเป็นกระบวนการทุกขั้นตอน สามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างเป็นระบบ ซึ่งสอดคล้องกับ นราธิป เอกสินธุ์ (2557: 118) ได้ทำการศึกษา โดยใช้รูปแบบการสอนอ่านของเมอร์ต็อค (MIA) กับสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น ในการพัฒนาความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนคลองบางกระทึก พบว่า เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ สามารถสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ให้นักเรียนได้เป็นอย่างดี ยิ่งไปกว่านั้นนักเรียนยังได้ทำกิจกรรมร่วมกัน ได้ใช้ภาษาอังกฤษและแสดงออกทางความคิดเห็นมากขึ้น ส่งผลให้นักเรียนไม่เกิดความเบื่อหน่าย ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และนักเรียนยังเห็นด้วยในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56 และยังไปสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิรา พิน โอเย็น (2556: 92) ได้ทำการศึกษาการใช้วิธีการสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ต็อค (MIA) และแผนที่ความคิด ในการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจทั้งเนื้อหา คำศัพท์และทักษะการคิด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่านักเรียนร้อยละ 80 มีความสามารถทางด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจผ่านเกณฑ์ที่กำหนดคือ ร้อยละ 70

อีกประการหนึ่งที่ทำให้การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ต็อค (MIA) นั้น มีประสิทธิภาพคือ ขั้นตอนที่ทำให้นักเรียนได้ทำความเข้าใจเกี่ยวกับคำศัพท์ ซึ่งขั้นตอนนี้ช่วยเสริมสร้างความเข้าใจคำศัพท์บางคำในเนื้อเรื่องที่อ่าน ทำให้นักเรียนได้รู้ความหมายที่หลากหลายของคำศัพท์ตามบริบทของประโยค อีกทั้งยังมีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะช่วยทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านได้ดียิ่งขึ้นและยังเป็นกุญแจสำคัญที่ช่วยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้นตามไปด้วย ดังที่ สุณา กังแฮ (2559: 97-98) ได้ทำการศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับรายวิชาภาษาอังกฤษทั่วไป ระหว่างวิธีการสอนตามหลักการของเมอร์ต็อค (MIA) กับวิธีการสอนแบบปกติ ชี้ให้เห็นว่า

การใช้วิธีการสอนอ่านตามหลักการของเมอร์ต็อค (MIA) นั้น ช่วยพัฒนาให้นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยสวนดุสิต มีทักษะการอ่านหลังเรียนที่ดีกว่าการสอนแบบปกติ ในทางกลับกันนักศึกษาที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติกลับมีคะแนนหลังเรียนต่ำกว่าก่อนเรียน ซึ่งไม่มีความแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยของ โสภิตา พลวิจิตร (2563: 55) ได้ศึกษาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการสอนอ่านของเมอร์ต็อค (MIA) เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจพบว่า ผลฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สามารถสรุปได้ว่า กระบวนการต่าง ๆ ของวิธีการสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ต็อค (MIA) มีประสิทธิภาพในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนและยังสามารถส่งเสริมทักษะการคิด การวางแผนและการแก้ไขปัญหา ให้นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนอย่างครบถ้วน ผ่านกิจกรรมต่าง ๆ ที่ช่วยให้นักเรียนเรียนรู้การแก้ไขปัญหาและดำเนินการตามแผนที่วางไว้ ซึ่งนับว่าเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลางอย่างแท้จริง

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1. กิจกรรมต่าง ๆ ที่สอนตามกระบวนการสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ต็อค (MIA) นั้น ควรมีความยืดหยุ่นในด้านของเวลา และครูต้องคอยให้ความช่วยเหลือนักเรียนให้ได้มากที่สุด เพื่อบรรลุตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

2. แทรกบางกิจกรรมหรือทฤษฎีอื่น ๆ เช่น SW1H, SQ4R, KWLH Plus หรือบันได 6 ขั้น เพื่อช่วยเพิ่มศักยภาพในการอ่านของนักเรียนและสร้างนวัตกรรมการสอนอ่านในรูปแบบอื่น

เอกสารอ้างอิง

- กมลวรรณ โคตรทอง. (2557). การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจากนิทานอาเซียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ Storyline สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านเป่า (สำราญไชยวิทยา) จังหวัดชัยภูมิ. วิทยานิพนธ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กลุ่มงานวัดผลทางการศึกษาโรงเรียนแก่ง“วิทยสภาร”. (2564). รายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2564. ระยอง.
- ไกรคุง อนันตกุล. (2558). การอ่านภาษาอังกฤษ: การสอนที่เน้นกลวิธีการอ่าน. สารนิพนธ์ปัญญาวิวัฒน์.

จิรา พิน โอเย็น. (2556). การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาเพื่อความเข้าใจ ความเข้าใจคำศัพท์ และทักษะการคิดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ต็อค (MIA) และแผนที่ความคิด. วิทยานิพนธ์มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ณิชา ชินธามัน, ชนิดาภา อิทธิยา และบัญชา สำราญรื่น. (2560). การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. ใน รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ “พิบูลสงครามวิจัย” ครั้งที่ 3 ประจำปี พ.ศ. 2560 “Thailand 4.0 นวัตกรรมและการวิจัยเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน” วันที่ 23-24 มีนาคม 2560. หน้า 296-300.

นราธิป เอกสินธุ์. (2557). การพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ โดยใช้สาระการเรียนรู้ท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามแนวการสอนอ่านของเมอร์ต็อค (MIA). วิทยานิพนธ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.

สุภา กังแฮ. (2559). การพัฒนาความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษในการเรียนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป โดยใช้วิธีการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ต็อค (MIA) ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1. ปริญญาโทมหาวิทยาลัยสวนดุสิต.

สุภาพร ตาตะ. (2560). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมะเดื่อวิทยาคม จังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.

สุมาลี เพชรคง. (2561). ผลการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแบบบูรณาการของเมอร์ต็อค (MIA) ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านและความพึงพอใจในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนห้วยยอด จังหวัดตรัง. วิทยานิพนธ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

โสภิตา พลวิจิตร. (2563). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ต็อค (MIA) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. ปริญญาโทมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.